

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/31/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121011432
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4121011432.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.03.2026, sp. zn. 4Pp/16/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. apríla 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 68 odsek 2 Trestného zákona rozhodol, že odsúdený A. B. (ďalej len „odsúdený“) sa v skúšobnej dobe v trvaní 3 roky určenej uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 27.01.2022, sp. zn. 4Pp/16/2021, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.06.2017, sp. zn. 4T/43/2017, v trvaní 1 rok 8 mesiacov a 2 dni vykoná.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 14.01.2025, sp. zn. 5T/63/2024, právoplatným dňa 18.09.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/16/2025 z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu za skutok spáchaný dňa 26.12.2023 uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 rok. Súd I. stupňa mal z výpisu evidencie priestupkov súčasne preukázané, že odsúdený bol počas skúšobnej doby celkovo v 7 prípadoch priestupkovo postihovaný za rôzne priestupky na úseku cestnej premávky, za ktoré mu v piatich prípadoch bola uložená bloková pokuta v rozpätí od 20 do 50 eur a v dvoch prípadoch bol napomenutý. Súd I. stupňa mal vzhľadom na uvedené za preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá plynula od 27.01.2022 do 27.01.2025, spáchal dňa 26.12.2023 úmyselný trestný čin, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený, a to napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že mu plynie skúšobná doba, počas ktorej má viesť riadny život bez porušovania právnych noriem. Okrem toho poukázal aj na skutočnosť, že počas skúšobnej doby bol odsúdený celkovo v 5 prípadoch postihnutý blokovanými pokutami za opakované páchanie priestupkov na úseku cestnej premávky. Vzhľadom na uvedené súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený nespĺnil zákonné kritériá uvedené v ustanovení § 68 odsek 2 Trestného zákona, keďže porušil podmienky skúšobnej doby, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom svojej obhajkyne dňa 16.03.2026, a teda v zákonnej lehote, sťažnosť. V nej uviedol, že ročná lehota od skončenia skúšobnej doby uplynula dňa 27.01.2026, pričom súd I. stupňa v tejto lehote nerozhodol napriek tomu, že by mal na tom odsúdený

vinu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Urtost 5/2021, podľa ktorého ak odsúdený síce spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, ale trestné stíhanie pre tento iný trestný čin sa právoplatne skončilo ešte v skúšobnej dobe, potom na vznik zákonnej fikcie osvedčenia sa uplatní lehota jedného roka podľa ustanovenia § 68 odsek 4 veta prvá Trestného zákona a nie lehota 2 rokov podľa druhej vety tohto ustanovenia. Mal teda za zrejmé, že k právoplatnému odsúdeniu došlo počas plynutia skúšobnej doby dňa 18.09.2025 (vznesené obvinenie oznámené obvinenému 18.04.2024 za skutok spáchaný 26.12.2023). Jednoročná lehota na vyslovenie osvedčenia alebo neosvedčenia sa uplynula dňa 27.01.2026 a k vyhláseniu uznesenia o neosvedčení sa došlo dňa 27.01.2026, pričom súd I. stupňa takéto rozhodnutie neurobil a odsúdený na tom nemal vinu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 68 odsek 2 Trestného zákona ak podmienčne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 68 odsek 4 Trestného zákona rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmienenému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého uznesenia, na ktoré ako na vecne správne a zákonne odôvodnené, za dodržania kritérií ustanovenia § 176 odsek 2 Trestného poriadku, poukazuje. Sťažnostné námietky odsúdeného nie sú spôsobilé na zmenu napadnutého rozhodnutia, t. j. na rozhodnutie, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil.

Aj nadriadený súd totiž bez akýchkoľvek pochybností konštatuje, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil, pretože nevedol riadny život, keďže sa počas skúšobnej doby dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti (prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), za ktorú bol i právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 14.01.2025, sp. zn. 5T/63/2024, právoplatným dňa 18.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/16/2025, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 rok.

Treba uviesť, že pri skúmaní, či sa podmienčne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, je úlohou súdu zistiť, či počas tejto doby viedol riadny život, pričom jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienčne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin alebo priestupok, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmienčne odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmienčne odložený trest treba vykonať.

O nevedení riadneho života odsúdeným počas súdom určenej skúšobnej doby a porušení jej podmienok svedčí skutočnosť, že sa opakovane dopustil vyššie konkretizovanej úmyselnej trestnej činnosti, pričom odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby súčasne dopustil aj siedmich priestupkov na úseku cestnej premávky, za ktoré mu bola v piatich prípadoch uložená bloková pokuta, v dvoch prípadoch bol napomenutý. Odsúdený teda napriek vedomosti o povinnosti viesť riadny život v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia túto nerešpektoval, pretože sa dopustil úmyselného prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Odsúdený svojim úmyselným

konaním nepotvrdil prognózu a dôveru vedenia riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia, opakovane sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti ako aj siedmich priestupkov na úseku dopravy, vzhľadom na čo možno jednoznačne konštatovať, že počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život a že sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil.

V súvislosti so sťažnostnou argumentáciou odsúdeného, že súd I. stupňa mal rozhodnúť v lehote do jedného roka, pretože k právoplatnému rozhodnutiu došlo počas plynutia skúšobnej doby dňa 18.09.2025, nadriadený súd udáva, že s touto sa nemožno stotožniť. V tejto súvislosti poukazuje nadriadený súd, zhodne ako odsúdený v predmetnej sťažnosti, na identickú judikatúru Najvyššieho súdu SR, konkrétne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 02.02.2022, sp. zn. 1 Urtost 5/2021, podľa ktorého ak odsúdený síce spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, ale trestné stíhanie pre tento iný trestný čin sa právoplatne skončilo ešte v skúšobnej dobe, potom na vznik zákonnej fikcie osvedčenia sa uplatní lehota jedného roka a nie lehota dvoch rokov podľa druhej vety ustanovenia § 68 odsek 4 Trestného zákona. V tomto kontexte nadriadený súd udáva, že trojročná skúšobná doba podmieneného prepustenia plynula odsúdenému od 27.01.2022 do 27.01.2025 a trestné stíhanie pre jeho iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky) bolo právoplatne ukončené rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/16/2025, až dňa 18.09.2025, teda takmer 8 mesiacov po skončení plynutia skúšobnej doby. Teda v zmysle horeuvedenej právnej vety Najvyššieho súdu SR a contrario dospel nadriadený súd k záveru, že na vznik zákonnej fikcie osvedčenia sa je potrebné uplatniť lehotu dvoch rokov v zmysle § 68 odsek 4 veta druhá Trestného zákona, a to z dôvodu, že trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný odsúdeným v skúšobnej dobe bolo právoplatne ukončené až po uplynutí skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeným napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.